

2. pakārtoti – atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
3. piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot kļūdaini interpretējusi LESD 263. panta ceturto daļu. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa esot noteikusi nosacījumus tiesībām celt prasību atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai pārāk šauri un pretrunā Vispārējās tiesas un Tiesas judikatūrai. Vispārējā tiesa esot atsaukusies vienīgi uz 2006. gada 4. jūlija spriedumu *easyJet/Komisija* (T-177/04), neņemot vērā konkrētās lietas apstākļus. Šie apstākļi it īpaši aptverot apelācijas sūdzības iesniedzējas intensīvu iesaistīšanos tostarp vispārējā darbībā, konkrētu apelācijas sūdzības iesniedzējas piedalīšanos personīgajā sanāksmē ar Komisiju un Komisijas uzklaušīšanas amatpersonas veiktā apelācijas sūdzības iesniedzējas kā skartās trešās personas statusa atzīšanu. Līdz ar to pārsūdzētajā spriedumā izklāstītā juridiskā nostāja būtiski apdraud tiesisko aizsardzību pret koncentrāciju kontroles lēmumiem nākotnē.

Ar **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ievērojusi juridiskās atbilstības un tiesiskas valsts prasības. Savā nolēmumā attiecībā uz tiesībām celt prasību Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas atzīto statusu un uzklaušīšanas amatpersonas piekrišanu to informēt par citām iespējām paust nostāju procesā. Tā vietā Vispārējā tiesa uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu varējusi piedalīties procesā vēl intensīvāk. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka tā esot paļāvusies uz uzklaušīšanas amatpersonas, kā Komisijas struktūrvienības, apstiprinājumu. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi juridiskās atbilstības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principus. Līdz ar to pārsūdzētajā spriedumā norādītais nozīmē to, ka nākotnē Komisija varēs brīvi lemt par tiesiskās aizsardzības iespējām pret darbībām.

Ar **trešo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa savā nolēmumā par kļūdaino RWE un E.ON vispārējo darbību sadali esot nepareizi interpretējusi Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ ("EK Apvienošanās Regula") 3. panta 1. punktu, jo Vispārējā tiesa esot atsaukusies vienīgi uz Komisijas konsolidēto paziņojumu par kompetences jautājumu un nav ņēmusi vērā savu judikatūru, kas izriet no 2006. gada 23. februāra sprieduma *Cementbouw Handel & Industrie/Komisija* (T-282/02), kā arī no EK Apvienošanās Regulas 20. apsvēruma. Tādējādi Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesību normu hierarhijas, tiesiskuma un varas dalīšanas principus.

Visbeidzot ar **ceturto pamatu** tiek apgalvots RWE un E.ON. noslēgtā "Investor Relationship Agreement" kļūdainas vērtējums. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā to, ka šī vienošanās saskaņā ar Vācijas tiesībām par akciju sabiedrībām esot bijusi spēkā neesoša. Tādējādi Vispārējā tiesa neesot veikusi būtisku jautājumu pārbaudi un līdz ar to esot pieņēmusi juridiski nepareizu lēmumu.

(1) Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ("EK Apvienošanās Regula") (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 28. jūlijā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-487/23)

(2023/C 321/51)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Santiago de Albuquerque un G. Gattinara)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka Portugāles Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos ⁽¹⁾ 4. panta 3. punktā un 4. punkta b) apakšpunktā paredzētos pienākumus, jo tā nav nedz nodrošinājusi, nedz nodrošina, ka:

- vietējā pārvalde 2013., 2014., 2015., 2016., 2017. un 2018. gadā;
- Portugāles publiskās struktūras, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, (veselības aprūpes apakšnozare) laikā no 2013. gada līdz 2022. gadam;
- Madeiras autonomais reģions laikā no 2013. gada līdz 2022. gadam;
- Azoru autonomais reģions 2013. gadā un laikā no 2015. gada līdz 2022. gadam,

maksā savus no komercdarījumiem izrietošos parādus šajā pantā noteiktajos termiņos;

2) piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par to, ka Portugāles Republika laikā no 2012. gada līdz šim brīdim nav izpildījusi Direktīvas 2011/7/ES 4. panta 3. punktu un 4. punkta b) apakšpunktu. Saskaņā ar šīm tiesību normām dalībvalstis nodrošina, ka komercdarījumos, kuros parādnieks ir publiska iestāde, maksājuma termiņš nepārsniedz 30 dienas. Šis termiņš var tikt pagarināts līdz 60 dienām publiskām struktūrām, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus un kas šajā nolūkā ir pienācīgi atzītas. Direktīva 2011/7/ES noteic, ka dalībvalstīm tā bija jātransponē līdz 2013. gada 16. martam.

Eiropas Komisija uzsāka pirmstiesas posmu pret Portugāles Republiku ierosinātajā procedūrā par Direktīvas 2011/7/ES neizpildi pēc tam, kad tai tika darīts zināms, ka vairākas Portugāles publiskās iestādes sistemātiski un ilgstoši nemaksā savus no komercdarījumiem izrietošos parādus Direktīvas 2011/7/ES 4. panta 3. punktā un 4. punkta b) apakšpunktā noteiktajos termiņos. Dienā, kad beidzās argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš (2017. gada 5. decembrī), šī neizpilde joprojām turpinājās.

No kontroles ziņojumiem – kuros pēc Komisijas dienestu lūguma tiem nosūtījusi Portugāles Republika un kuros ir dati par to, kādos termiņos caurmērā maksājumus veic publiskās iestādes dažādās Portugāles publiskās pārvaldes nozarēs – izriet, ka laikā no argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām līdz prasības celšanai vairāku Portugāles publiskās pārvaldes nozaru iestādes turpināja maksāt savus no komercdarījumiem izrietošos parādus termiņos, kas pārsniedz Direktīvas 2011/7/ES 4. panta 3. punktā un 4. punkta b) apakšpunktā noteiktos. Runa ir konkrēti par šādām publiskām iestādēm:

- vietējā pārvalde 2013., 2014., 2015., 2016., 2017. un 2018. gadā;
- Portugāles publiskās struktūras, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, (veselības aprūpes apakšnozare) laikā no 2013. gada līdz 2022. gadam;
- Madeiras autonomais reģions laikā no 2013. gada līdz 2022. gadam;
- Azoru autonomais reģions 2013. gadā un laikā no 2015. gada līdz 2022. gadam.

Komisija piebilst, ka ziņojumos par 2020., 2021. un 2022. gadu Portugāles Republika iekļāvusi tikai nepilnīgus datus tāpēc, ka tās rīcībā it kā neesot vietējās pārvaldes datu par šiem gadiem, jo vietējās pārvaldes grāmatvedības uzskaites sistēmā esot notikušas izmaiņas. Līdz prasības celšanas dienai Portugāles Republika nav nedz papildinājusi minēto ziņojumu datus, nedz nosūtījusi atjauninātos datus.

Tāpēc Komisija secina, ka Portugāles Republika nav izpildījusi Direktīvas 2011/7/ES 4. panta 3. punktā un 4. punkta b) apakšpunktā noteiktos pienākumus, jo nav nedz nodrošinājusi, nedz nodrošina, ka iepriekš minētās publiskās iestādes savus no komercdarījumiem izrietošos parādus maksā šajā pantā noteiktajos termiņos.

⁽¹⁾ OV 2011, L 48, 1. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 5. jūnijā rīkojums (*Landgericht Stuttgart* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *S./AD GmbH*

(Lieta C-440/20 ⁽¹⁾ AD)

(2023/C 321/52)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 443, 21.12.2020.

Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 16. maija rīkojums (*Tribunalul Bihor* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *P.C.H./Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pedaloties: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării*

(Lieta C-642/23 ⁽¹⁾, *Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor* u.c.)

(2023/C 321/53)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 95, 28.2.2022.

Tiesas (sestā palāta) priekšsēdētāja 2023. gada 15. maija rīkojums – Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-69/22) ⁽¹⁾

(2023/C 321/54)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Tiesas sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 171, 25.4.2022.

Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 23. maija rīkojums (*Amtsgericht Frankfurt am Main* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *flightright GmbH/TAP Portugal*

(Lieta C-52/23 ⁽¹⁾, *flightright*)

(2023/C 321/55)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 164, 8.5.2023.